

รายละเอียดแนวทางการพิจารณาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรที่ยื่นเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยจะถูกตรวจสอบตามเกณฑ์การพิจารณาหลักสูตรฯ โดยคณะทำงานเพื่อกลั่นกรองหลักสูตรก่อนนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการในชั้นถัดไป

แนวทางการพิจารณาหลักสูตรบัณฑิตศึกษามี 10 ข้อ หลักสูตรที่ยื่นขอปรับปรุงต้องมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ในข้อ 1-9 อย่างครบถ้วน หากไม่เข้าคุณสมบัติ จะต้องปรับปรุงให้มีลักษณะตามที่กำหนดก่อนเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย เกณฑ์ในข้อ 10 ระบุลักษณะของหลักสูตรที่สนับสนุนให้ดำเนินการเป็นพิเศษ หากมีคุณสมบัติในเกณฑ์ข้อ 1-9 ไม่ครบถ้วน

1. หลักสูตรสนับสนุนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนในประเด็นหนึ่งประเด็นใด

ข้อเสนอแนะ: ควรระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) ในหมวดที่ 1 หัวข้อ 12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุอย่างชัดเจนว่า การดำเนินงานของหลักสูตรสนับสนุนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอย่างไรในยุทธศาสตร์ใด ยุทธศาสตร์ย่อยใด เป้าประสงค์ใด และ สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการในข้อใด (เข้าถึงแผนยุทธศาสตร์ได้ที่ http://planning.pn.psu.ac.th/plan_doc/procedure/docs_procedure/200_1557216055.pdf)

ข้อมูลประกอบ: แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2561 - 2565

มหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน 3 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย 2 ยุทธศาสตร์ย่อย คือ

- 1) การผลิตบัณฑิต และ
- 2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย

1.1 การผลิตบัณฑิต

เป้าประสงค์	การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
A1 บัณฑิตมีสมรรถนะระดับสากลสู่การเป็นพลเมืองโลก	พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้า มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถทำงานได้ทุกที่
A2 ระบบการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ที่หลากหลายและยืดหยุ่น	เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาภายในให้เอื้อต่อการเข้าถึงมากขึ้น
A3 สร้างโอกาสเข้าสู่อุดมศึกษาในกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง	มีช่องทางที่หลากหลายให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส กลุ่มยากจน และกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) จัดทำแผนผลิตบัณฑิต การปรับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อมุ่งสร้างบัณฑิตสมรรถนะสากลสู่การเป็นพลเมืองโลก (global citizen) ที่สมบูรณ์อีกทั้งเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับภูมิศาสตร์ของพื้นที่
- 2) ขยายกรอบงานการเปิดวิทยาเขตหรือ PSU-center ในต่างประเทศ อาทิ ในภูมิภาคอาเซียน จนถึงภูมิภาคเอเชีย
- 3) สร้างความหลากหลายของอุดมศึกษาของ ม.อ. diversify higher education pathways ให้นักศึกษาสามารถเลือกเส้นทางตามความสนใจ และพรสวรรค์ของตน มีสายอาชีพหลากหลาย แนะนำเส้นทางต่าง ๆ ตั้งแต่วัยเด็ก ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการ (start up) และการสร้างหลักสูตรใหม่โดยสามารถออกแบบรายวิชาเอง เลือกเรียนรายวิชาที่สนใจ โดยไม่มีข้อจำกัดเลือกคณะ/สาขา
- 4) จัดการศึกษา ร่วมกับการปฏิบัติในสถานการณ์จริง (Work Integrated Learning : WIL) โดยเฉพาะการจัดให้มีสหกิจในทุกหลักสูตร ซึ่งให้ภาคเอกชนเข้ามา มีบทบาทอย่างใกล้ชิดในการร่วมจัดการศึกษาในลักษณะที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน
- 5) ดำเนินการเชิงรุกเพื่อดึงดูดนักศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเพิ่มมาตรการจูงใจ เช่น ทุนการศึกษา การสร้างอาชีพ การรับนักเรียนจากโรงเรียนนานาชาติโปรแกรม EP เข้าสู่หลักสูตรนานาชาติ
- 6) pre - college การจัดทำหลักสูตรต่อเนื่องจากโรงเรียนสู่มหาวิทยาลัย มีการรับนักเรียน และมีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนมัธยม เพื่อเข้าสู่การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ในบางหลักสูตรที่มีความต้องการสูง

7) ยกระดับการเรียนการสอนที่เป็น e-learning, long-distance และ online -learning

8) สนับสนุนและวางรูปแบบการรับเข้าศึกษาของนักศึกษาของกลุ่มเปราะบาง ด้วยโอกาสและยากจนมากขึ้น และจัดการให้นักศึกษาสามารถทำงานให้ทำในระหว่างเรียน

1.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์	การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
B1 เป็นแกนหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย/ทุกระดับ	มีระบบการเรียนรู้แบบ non-degree ที่นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning)

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) เน้นยกระดับการพัฒนาทุนในตัวคน โดยวางยุทธศาสตร์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัยในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และสากล เพื่อเตรียมคนสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ
- 2) ส่งเสริมและจัดกระบวนการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต (lifelong learning) ให้กับคนในชุมชน เป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับคนทุกกลุ่มวัย โดยวิธีการ experiential learning เปลี่ยนการเรียนรู้แบบทฤษฎีในห้องเรียนมาเป็นการฝึกฝนประสบการณ์ผสมผสานการทำงานจริง จะมีลักษณะเรียนไป สร้างอาชีพ ทำงานไป โดยอาจจะมีการจัดการเรียนรู้แบบ online module และการเรียนการสอนทางไกล
- 3) พัฒนาระบบ e-learning, online learning, long distance learning เพื่อสร้างโอกาสและช่องทางการเข้าถึงระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในรูปแบบหลักสูตร และการอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งจะสามารถเก็บเครดิต เพื่อเข้าศึกษาต่อทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ได้
- 4) สร้างหุ้นส่วนร่วมลงทุนในหลักสูตรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับหน่วยงานราชการ ชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน เช่น ศูนย์พัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้สูงวัย
- 5) สร้างระบบ PSU one code เพื่อให้ศิษย์เก่า ม.อ. ยังคงมีความเชื่อมโยงและเป็นส่วนหนึ่งมหาวิทยาลัยตลอดไป รวมทั้งประสานสมาคมศิษย์เก่า เพื่อทำแผนพัฒนาศิษย์เก่า โดยกระบวนการ experiential learning cycles ควบคู่กับการดึงประสบการณ์ความสำเร็จเพื่อยกระดับศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย/นวัตกรรมที่สร้างมูลค่าและพัฒนาประเทศ

เป้าประสงค์	การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
C1 ผลงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และเพื่อการพัฒนาประเทศ	เปลี่ยนผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมและประเทศ
C2 มีนโยบายสาธารณะเพื่อการขับเคลื่อนสังคม	สกัดองค์ความรู้จากงานวิจัยและบริการวิชาการ นำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมและประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) บูรณาการหลักสูตร งานวิจัย และบริการวิชาการ ที่เน้นการบูรณาการระหว่างศาสตร์ (discipline based) และประเด็น (issues based) ในรูปแบบคลัสเตอร์ โดยดำเนินการทั้งในรูปแบบคลัสเตอร์ในลักษณะ matrix cluster ตามประเด็นกับศาสตร์ควบคู่กัน
- 2) ผลักดันการสร้าง research & innovation hub ในวิทยาเขตที่มีความพร้อมสูงในลักษณะต่าง ๆ ทั้งการยกระดับ research management และสร้าง research manager การวาง research visions หรือ research mapping (topics - researcher - network - funding agencies - stakeholder) การวาง research road map และการวางระบบพัฒนาขีดความสามารถของนักวิจัยเครือข่ายวิจัย โดยเน้นการพัฒนาใน 6 ด้านดังต่อไปนี้
 - (1) ด้านเกษตร อาหาร และเทคโนโลยีชีวภาพ
 - (2) ด้านการท่องเที่ยว
 - (3) ด้านสังคมพหุวัฒนธรรม
 - (4) ด้าน medical hub and aging
 - (5) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (6) ด้าน digital technology
- 3) บริหารสัมฤทธิ์ผลจากระบบงานวิจัย ทั้งจำนวนทุน แหล่งทุน และรายได้เพิ่มจากผลงานวิจัยและนวัตกรรม และลงทุนในการนำนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์โดยเน้นในประเด็นย่อยต่าง ๆ ดังนี้
 - (1) วางระบบการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา แหล่งทุนขนาดใหญ่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งที่เป็นรัฐ ท้องถิ่น และเอกชน

- (2) สนับสนุนการพัฒนา proposal เพื่อขอทุนจากแหล่งทุนขนาดใหญ่
- (3) ทบทวน จัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานผลักดันงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์ต่อสังคมและเชิงพาณิชย์
- (4) การจัดตั้งหรือลงทุนในเชิงธุรกิจในผลงานวิจัยและนวัตกรรม เช่น ยางพารา อาหาร สุขภาพ
- (5) การจัดตั้งสถาบันนโยบายสาธารณะ เพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงระบบและเชิงนโยบาย อันเกิดประโยชน์และคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร (PSU ecosystem)

เป้าประสงค์	การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
D1 เพิ่มประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการ	มีระบบการบริหารที่มีรูปแบบที่แตกต่างตามจุดเด่นของแต่ละวิทยาเขต
D2 digital university	นำเทคโนโลยีไปใช้ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
D3 บุคลากรมหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเพื่อบรรลุสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัย	มีระบบบริหารคนเก่ง เพื่อสร้างบุคลากรที่โดดเด่น เน้นการสร้างประโยชน์แก่สังคม
D4 มีเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงิน	เลี้ยงตัวเองได้ ไม่พึ่งพางบประมาณแผ่นดิน

ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ย่อย คือ 1) การบริหารจัดการวิทยาเขต 2) โครงสร้างบริหารและระบบงาน 3) การประกันคุณภาพ 4) การเป็น digital university 5) การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และ 6) การลงทุน แต่ละยุทธศาสตร์ย่อย มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 การบริหารจัดการวิทยาเขต

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) สร้างความเป็น autonomous organization อย่างแท้จริง โดยใช้หลักการ chaordic และ learning organization และใช้หลักการบริหารความต่างตามบริบทของแต่ละวิทยาเขต
- 2) พัฒนาระบบบริหารวิทยาเขตและจัดตั้งกองทุนกลางเพื่อการพัฒนาวิทยาเขต และ คณะขนาดเล็กในทุกวิทยาเขต
- 3) ปรับโครงสร้างการบริหารวิทยาเขต โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และพัฒนาวิทยาเขต ทำให้รู้สึกว่าเป็นมหาวิทยาลัยของชุมชนนั้น ๆ และมุ่งมั่นที่จะสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน
- 4) สนับสนุน ม.อ.ทุกวิทยาเขต สานพลังความร่วมมือของรัฐ ท้องถิ่น เอกชน และ ชุมชน เพื่อร่วมสร้างเมืองต้นแบบในจังหวัดที่ตั้งวิทยาเขต
- 5) สนับสนุนการเปิดหลักสูตรร่วมกันของหลายวิทยาเขต เพื่อการ share – mobilize resources และใช้ระบบ information technology ในการบริหารจัดการการเรียนการสอน
- 6) จัดสมดุลและสร้างความสอดคล้องระหว่างการเรียนการสอน การจัดการงานวิจัย และบริการวิชาการ โดยใช้แหล่งทุนจากงานวิจัยและบริการวิชาการมาหนุนเสริมการพัฒนาศักยภาพของ อาจารย์และการเรียนการสอนของจำนักศึกษา

3.2 โครงสร้างการบริหารและระบบงาน

3.3 ด้านการประกันคุณภาพ แนวทางการดำเนินงาน

3.4 การเป็น digital university

3.5 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล

3.6 ด้านการลงทุน

(หมายเหตุ 3.2-3.6 ไม่ได้แสดงรายละเอียด (เข้าถึงแผนยุทธศาสตร์ได้ที่

http://planning.pn.psu.ac.th/plan_doc/procedure/docs_procedure/200_1557216055.pdf)

2. หลักสูตรมีความจำเป็น/มีความสำคัญ เพราะเป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือสาธารณชนโดยมีข้อมูลความต้องการของตลาดชัดเจนว่า

- เป็นการผลิตบัณฑิตในสาขาที่ขาดแคลนเพื่อตอบสนองต่อสถานะเศรษฐกิจ หรือ
- เป็นไปตามความต้องการของตลาด หรือ
- เป็นความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้าน หรือ
- เพื่อเป็นการพัฒนาวิชาชีพ หรือมีเหตุผลจำเป็นอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ: ควรระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) ในหมวดที่ 2 ข้อ 1.2 ความสำคัญ/หลักการและเหตุผล

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุค่าชี้แจงเอกสาร และ/หรือผลสำรวจที่หลักสูตรยื่นเพื่อยืนยันความต้องการของตลาดหรือความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (อาจะระบุเลขหน้าของหลักสูตรที่ปรากฏข้อมูลดังกล่าว) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถึงความจำเป็นที่ต้องมีหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรอาจอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลต่าง ๆ ที่บอกลถึงความต้องการบัณฑิตจากหลักสูตรของสังคมที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น เอกสารวิชาการเรื่องความต้องการแรงงานภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561-2570 (https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2561/aug2561-1.pdf)

3. หลักสูตรต้องมีความพร้อมเชิงคุณภาพวิชาการ/ความพร้อมตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และสอดคล้องกับระเบียบบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ: ไม่ต้องระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) โดยตรง แต่ให้แจ้งผลประเมินตามเกณฑ์สกอ. โดยบัณฑิตวิทยาลัยในปีล่าสุดลงในแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา”

วิธีการพิจารณา:

- 1) ในวันที่บัณฑิตวิทยาลัยได้รับเรื่องการขอปรับปรุงหลักสูตร **หลักสูตรที่จะยื่นขอปรับปรุงต้องมีอายุไม่เกิน 6 ปี** นับจากปีที่ปรากฏบนปก หากหลักสูตรมีอายุเกินกว่า 6 ปี ให้ดำเนินการดังนี้
 - ก) **ให้ส่งดริบ์นักศึกษาใหม่** และ
 - ข) ดำเนินการ**ปิดหลักสูตร และ/หรือควรรวมกับหลักสูตรอื่น**
 - ค) หากมีนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ให้หลักสูตรโอนย้ายนักศึกษาไปยังหลักสูตรอื่น หรือให้คงอยู่ในหลักสูตรเดิม หากยังคงนักศึกษาไว้ในหลักสูตรเดิม หลักสูตรดังกล่าวจะต้องได้รับการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน สกอ. เป็นประจำทุกปีเช่นเดิม จนกว่าจะไม่มีนักศึกษาในหลักสูตร แต่ไม่ต้องรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรในรอบ 5 ปี มาตรการดังกล่าวใช้กับหลักสูตรที่มีอายุเกินกว่า 6 ปีและยังไม่เริ่มดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรด้วย
- 2) ในวันที่บัณฑิตวิทยาลัยได้รับเรื่องการขอปรับปรุงหลักสูตร **หลักสูตรที่มีอายุการใช้งานเกินกว่า 5 ปี** นับจากปีที่ปรากฏบนปกแต่**ไม่ถึง 6 ปี** อาจยื่นขอปรับปรุงได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - ก. หลักสูตรต้อง**ดริบ์นักศึกษา**จนกว่าหลักสูตรฉบับปรับปรุงจะผ่านการพิจารณา/รับทราบจากสภามหาวิทยาลัย หลักการที่สำคัญในประเด็นนี้ คือ นักศึกษารุ่นใหม่ที่จะรับต้องเรียนในหลักสูตรที่มีอายุไม่เกิน 5 ปีเมื่อนับจากปีที่ปรากฏบนปก
 - ข. หากหลักสูตร**ไม่สามารถปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 6 ปี** นับจากปีที่ปรากฏอยู่บนปก ให้ดำเนินการในลักษณะเดียวกับหลักสูตรที่มีอายุเกินกว่า 6 ปี
- 3) หลักสูตรที่จะยื่นขอปรับปรุงต้อง
 - ต้องมีผลการประเมินหลักสูตรในปีล่าสุด คือ “ผ่าน” ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของ สกอ.
 - หรือ
 - ได้ปรับแก้ประเด็นที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว หรือ
 - กรณีที่ไม่อาจปรับแก้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ หลักสูตรต้องชี้แจงถึงมาตรการที่จะทำให้เกิดไม่ตกเกณฑ์มาตรฐานในประเด็นนั้นอีกในอนาคตทั้งนี้ หลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ 3 และที่ไม่มีการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของ สกอ. ในปีล่าสุด ให้ส่งดริบ์นักศึกษาไปจนกว่าจะเป็นไปตามเกณฑ์ข้างต้น
- 4) หลักสูตรฉบับปรับปรุงที่ยื่นเข้าสู่การพิจารณาต้อง
 - จัดทำโดยใช้รูปแบบที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนด
 - มีความสอดคล้องกับ**เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา**ของ สกอ. ฉบับล่าสุด และสอดคล้องกับ**ระเบียบบัณฑิตศึกษา**ของมหาวิทยาลัย

4. หลักสูตรต้องไม่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย/หรือมีการบูรณาการอย่างเหมาะสมกับหลักสูตรที่ใกล้เคียง นอกจากนี้หลักสูตรมีความโดดเด่นกว่าหลักสูตรที่ใกล้เคียงของมหาวิทยาลัยอื่น

ข้อเสนอแนะ: ไม่ต้องระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) แต่ให้ชี้แจงในแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา”

วิธีการพิจารณา:

1. พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งใกล้เคียงกับหลักสูตรนี้ และชี้แจงถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างในประเด็นที่สำคัญ หากหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกับหลักสูตรที่ใกล้เคียงต้องมีการบูรณาการอย่างเหมาะสมกับหลักสูตรที่ใกล้เคียง
2. พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงหลักสูตรอื่นที่ใกล้เคียงกับหลักสูตรนี้ ที่เปิดสอนในสถาบันอื่นของประเทศ และระบุถึงความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างในประเด็นที่สำคัญ เพื่อให้เห็นจุดเด่นของหลักสูตรนี้

5. หลักสูตรอยู่ในสาขาที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญจริงหรือหลักสูตรมีจุดแข็งที่โดดเด่นในประเด็นหนึ่งประเด็นใดต่อไปนี้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับมหาวิทยาลัย--ผลผลิตจากหลักสูตร ความเป็นนานาชาติ ความต้องการของผู้เรียน การบริหารจัดการหลักสูตร ความสามารถในการหาทุนวิจัยจากภายนอก และความสามารถในการพึ่งพาตนเองของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ: ระบุอยู่ในภาคผนวก มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร)

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงความเชี่ยวชาญในหลักสูตรในประเด็นที่สำคัญ ข้อนี้สำหรับหลักสูตรฉบับปรับปรุงเท่านั้น หลักสูตรที่ขอเปิดใหม่ไม่ต้องรายงานตัวชี้วัดข้างล่างนี้

เกณฑ์

ตัวชี้วัด	เกณฑ์
ผลผลิตจากหลักสูตร: จำนวนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือผลงานเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับรางวัล วิทยานิพนธ์ที่ได้รับรางวัล-รางวัลการนำเสนอผลงานจากวิจัยบัณฑิตศึกษา ที่เกิดจากผลงานของนักศึกษาของหลักสูตรใน 3 ปีย้อนหลัง โดยผลงานนั้นต้องมีชื่อนักศึกษาด้วย	จำนวนสิทธิบัตรไม่น้อยกว่า 1 ชิ้นงาน หรือ จำนวนอนุสิทธิบัตรไม่น้อยกว่า 2 ชิ้นงาน หรือ จำนวนลิขสิทธิ์ไม่น้อยกว่า 3 ชิ้นงาน หรือ จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับรางวัลไม่น้อยกว่า 1 ชิ้นงาน
ผลผลิตจากหลักสูตร: จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และหรือสารนิพนธ์ที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมในด้านต่าง ๆ ใน 1 ปีที่ผ่านมา เช่น การแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายบริการชุมชน บริการสังคม การแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่หรืออุตสาหกรรม	มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ผลงาน
ผลผลิตจากหลักสูตร+ความเป็นนานาชาติ: จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติใน WOS, Scopus หรือ Pubmed ต่อจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรในปีล่าสุด โท: 39 บทความในวารสารนานาชาติจากผู้สำเร็จการศึกษา 704 ราย (0.055 บทความ/ราย) เอก 125 บทความในวารสารนานาชาติจากผู้สำเร็จการศึกษา 139 ราย (0.90 บทความ/ราย)	ปริญาโทมากกว่าหรือเท่ากับ ≥ 0.25 บทความ/ราย ปริญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับ ≥ 2 บทความ/ราย อื่น ๆ (ป บัณฑิตชั้นสูง) ใช้เกณฑ์เดียวกับปริญาโท
ความเป็นนานาชาติ: จำนวนนักศึกษาต่างชาติในหลักสูตร ณ ปัจจุบัน และจำนวนคู่ความร่วมมือกับต่างประเทศ หมายเหตุ: ในปัจจุบันมีนักศึกษาต่างชาติ 448 คนต่อ 172 หลักสูตร (เฉลี่ย 2.6 คน/หลักสูตร)	มากกว่าหรือเท่ากับ ≥ 5 ราย
ความสามารถในการหาทุนวิจัยจากภายนอก: ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ+อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับทุนวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบ+อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด ณ ปัจจุบัน	มากกว่าหรือเท่ากับ \geq ร้อยละ 20

ตัวชี้วัด	เกณฑ์
<p>ความต้องการของผู้เรียน: จำนวนนักศึกษาใหม่ที่เข้าเรียนรวม 3 ปี ย้อนหลัง</p> <p>หมายเหตุ: จำนวนนักศึกษาปริญญาโทที่รับเข้าปี 2561 คือ 729 รายใน 113 หลักสูตร (เฉลี่ย 6.45 คน/หลักสูตร)</p> <p>จำนวนนักศึกษาปริญญาเอกที่รับเข้าปี 2561 คือ 144 รายใน 56 หลักสูตร (เฉลี่ย 2.57 คน/หลักสูตร)</p> <p>เกณฑ์ 10 คนกำหนดมาจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การที่หลักสูตรต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 3 ท่าน - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่ละท่านรับนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ได้ 5-10 คน (ขึ้นกับว่าอาจารย์มี ตำแหน่งทางวิชาการหรือไม่) ดังนั้น จำนวนนักศึกษาสูงสุดที่มีได้ ณ เวลานั้น ๆ คือ 15-30 คน - นักศึกษามีเวลาเรียนได้ไม่เกิน 5 (ปริญญาโท), 6 (ปริญญาเอกที่เข้าเรียนด้วยวุฒิปริญญาโท) หรือ 8 (ปริญญาเอกที่เข้าเรียนด้วยวุฒิปริญญาตรี) - ดังนั้น นักศึกษาที่ควรรับในแต่ละปี คือ $15/5 = 3$ คน หรือประมาณ 10 คนต่อ 3 ปี 	<p>≥ มากกว่าหรือเท่ากับ 10 ราย</p> <p>(คือนักศึกษารวมในระดับปริญญาโทและเอกได้หากมีชื่อสาขาวิชาเหมือนกัน เพราะใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกัน)</p>
<p>การบริหารจัดการหลักสูตร: ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในปีล่าสุด</p> <p>หมายเหตุ: (ระยะเวลาตามแผนการศึกษาที่ระบุในหลักสูตร: ปริญญาโท 2 ปี ปริญญาเอก 3 ปี (แบบ 1.1 และ 2.1) และ 4-5 ปี (แบบ 1.2 และ 2.2) แล้วแต่ที่ระบุในเล่มหลักสูตร)</p> <p>ค่าเฉลี่ยปี 2560: ปริญญาโท คือ 3.1 ปี</p> <p>ปริญญาเอกแบบ 1.1 และ 2.1 คือ 4.8 ปี</p> <p>ปริญญาเอกแบบ 1.2 และ 2.2 คือ 5.5 ปี</p>	<p>ปริญญาโทไม่เกิน 3 ปี</p> <p>ปริญญาเอกไม่เกิน 5 ปี</p> <p>(อื่น ๆ เช่น ป. บัณฑิตชั้นสูง ไม่เกิน 1.5 เท่าของระยะเวลาในหลักสูตร)</p>
<p>การบริหารจัดการหลักสูตร: ผลการประเมินหลักสูตรตามระบบประกันคุณภาพ AUN-QA</p> <p>และหลักสูตรผ่านเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ. โดยไม่มีข้อสังเกต ในปีล่าสุด</p> <p>(การมีข้อสังเกต คือ การที่หลักสูตรไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่กรรมการประเมินเชื่อว่าไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพบัณฑิต เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมมีวุฒิไม่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรสำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ สกอ. 2548 หรือ)</p>	<p>มากกว่าหรือเท่ากับ 3 และผ่านเกณฑ์ สกอ. โดยไม่มีข้อสังเกตแบบ major</p>
<p>ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของหลักสูตร: รายได้สะสมของหลักสูตรในปัจจุบัน และกำไรจากการดำเนินงานใน 3 ปีล่าสุดรวมกัน (หากไม่มีข้อมูลตั้งกรณีของหลักสูตรภาคปกติให้รายงานว่าเป็นหลักสูตรปกติ)</p>	<p>มีรายได้สะสมในสามปีล่าสุดรวมกันเป็นบวก</p>

6. หลักสูตรต้องเน้นใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เป็น active learning หรือเน้นให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้
-ในระดับปริญญาโท ต้องแสดงให้เห็นว่า มีการเรียนรู้จากการปฏิบัติในสถานการณ์จริงหรือสถานที่จริง หรือวิจัยจากปัญหาจริงในที่ทำงาน (work integrated learning: WIL) หรือหลักสูตรมีแผนทำให้เกิดความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม/สถานประกอบการ โดยนำโจทย์วิจัยของหน่วยงาน/ผู้ประกอบการมาเป็นวิทยานิพนธ์
- ในระดับปริญญาเอก ต้องแสดงให้เห็นว่า เป็นการสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความลึกซึ้ง แก้ปัญหาซับซ้อนได้ สามารถเป็นนักวิจัยและ/หรือนักวิชาการในอนาคต โดยให้ฝึกโจทย์วิจัยที่ยากซับซ้อน หลักสูตรปริญญาเอกต้องมีลักษณะของ social engagement ที่ชัดเจนและควรมีความร่วมมือกับหน่วยงาน-สถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ: อาจระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) หมวดที่ 4 ในส่วนที่เป็นกลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้/ประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งต้องแสดงให้เห็นชัดเจนถึงลักษณะที่ระบุในแนวทางการพิจารณาหลักสูตรข้อ 6 และภาคผนวกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ work-integrated learning, social engagement และแบบฟอร์มแสดงกิจกรรมการสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจาก “แบบฟอร์มแสดงกิจกรรมการสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ในภาคผนวกที่หลักสูตรต้องระบุถึงการสอนแบบ active learning และที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตดังที่ปรากฏในเกณฑ์ รวมทั้งอาจระบุเลขหน้าของหลักสูตรที่ปรากฏข้อมูลนี้บนแบบฟอร์มรายงานข้อมูล

หลักสูตรปริญญาโทต้องมีลักษณะของ work-integrated learning ที่ชัดเจน หลักสูตรปริญญาเอกต้องมีลักษณะของ social engagement ที่ชัดเจน

หลักสูตรปริญญาเอกต้องชี้แจงว่า การบริหารหรือการดำเนินงานของหลักสูตรมีลักษณะของ social engagement อย่างไร (socially engaged program อาจแปลว่า หลักสูตรเพื่อสังคม หรือหลักสูตรที่เป็นหุ้นส่วนกับสังคม) โดยจัดทำเป็นเอกสารในภาคผนวกของเล่มหลักสูตร ต้องชี้แจงว่า การบริหารหรือการดำเนินงานของหลักสูตรมีลักษณะของ social engagement อย่างไร โดยจัดทำเป็นเอกสารที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) หลักสูตรมีการดำเนินงาน (การสอน การวิจัย หรือ อื่น ๆ) ในลักษณะของการร่วมคิดร่วมทำร่วมแบบพันธมิตร และหุ้นส่วน (partnership) กับสังคม

- คำว่า “สังคม” มีความหมายกว้างครอบคลุมถึงกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม เช่น ชุมชนชนบท ชุมชนเมือง ผู้ประกอบการขนาดเล็ก กลาง หรือใหญ่ องค์กรที่แสวงหาหรือไม่แสวงหากำไรต่าง องค์กรภาครัฐ องค์กรเอกชน

- กิจกรรมที่หุ้นส่วนร่วมมือกันมีหลากหลาย เช่น การพัฒนาโจทย์วิจัยและดำเนินการวิจัยร่วมกับหุ้นส่วน การที่หุ้นส่วนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การวิจัยในสถานประกอบการของหุ้นส่วน การสอนโดยหุ้นส่วนเป็นอาจารย์พิเศษ การใช้สถานประกอบการในการเรียน-วิจัย การที่ผู้ประกอบการร่วมออกแบบหลักสูตรกับมหาวิทยาลัย หรือร่วมจัดการเรียนการสอน การจัดสหกิจศึกษาในสถานประกอบการของหุ้นส่วนทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง-สภาพจริง ฯลฯ

- ตามหลักการในข้อนี้ หลักสูตรต้องชี้แจงว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ร่วมดำเนินการเป็นกลุ่มใดบ้าง มีกรอบการทำงานระหว่างหุ้นส่วนอย่างไร มีตัวอย่างความเป็นหุ้นส่วนที่เป็นรูปธรรมของหลักสูตรนี้ในอดีตอย่างไรและคาดว่าจะดำเนินการอย่างไรในอนาคต หากยังไม่มีหุ้นส่วน ทางหลักสูตรวางแผนอย่างไรที่จะทำให้เกิดหุ้นส่วน โดยต้องบรรยายให้พอมองเห็นระดับคุณภาพหรือความเข้มข้นของกิจกรรมที่ทำกับหุ้นส่วน (เช่น มีการร่วมคิดโจทย์วิจัยจากโจทย์ปฏิบัติการของภาคธุรกิจหรือผู้ประกอบการเพียงไร ผู้เรียนได้ทำวิทยานิพนธ์ในฐานะ research worker ในภาคอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร อาจารย์มีผลงานวิจัยเชิงประยุกต์ที่เป็น translational research, implementation research อะไรบ้าง)

ตัวอย่างกรอบการทำงานกับหุ้นส่วน: University of Technology Sydney ประสานงานกับชุมชนในเมือง Sydney โดยกำหนดปฏิทินการทำงานประจำปีเพื่อขอและถักนอกรองโจทย์จากชุมชน แล้วนำเสนอต่อคณะต่าง ๆ เพื่อเป็นหัวข้อ project ของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้กำกับด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยช่วยจัดกระบวนการทำงานกับชุมชนของนักศึกษา และแก้ไขปัญหาด้านการจัดการ)

(การเก็บข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือสังคมในเรื่องสมรรถนะของบัณฑิตที่ต้องการเพื่อนำมากำหนด PLO ของหลักสูตรถือว่าเป็นการดำเนินงานที่เข้าข่ายตามเกณฑ์ข้อนี้ แต่หลักสูตรไม่จำเป็นต้องชี้แจงในเรื่องนี้แยกได้บรรยายในหัวข้อ OBE อย่างละเอียดแล้ว)

- การดำเนินงานในข้อนี้ต้องแสดงถึงปฏิสัมพันธ์แนวราบที่หลักสูตรกับภาคีหุ้นส่วนเสวนารับฟังซึ่งกันและกัน เพื่อรับรู้ความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของแต่ละฝ่ายเพื่อบรรลุข้อตกลงความร่วมมือ

2) การเป็นหุ้นส่วนตามข้อ 1 เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (mutual benefit)

หมายถึง หลักสูตร/มหาวิทยาลัยได้ประโยชน์ในด้านองค์ความรู้ใหม่ภายใต้บริบทและเงื่อนไขของหุ้นส่วน หรือนำไปสู่การสร้างผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หุ้นส่วนก็ได้รับประโยชน์จากการบรรลุเป้าหมายของตน ซึ่งการบรรลุเป้าหมายอาจทำได้ยากหากดำเนินการโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว

ทั้งนี้ ควรบรรยายถึงตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในอดีตและที่คาดว่าจะดำเนินงานให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยต้องบรรยายให้พอมองเห็นระดับคุณภาพหรือความเข้มข้นของประโยชน์ที่เกิดกับทุกฝ่าย

(เช่น เกิด “change” ในชุมชน และเกิด “after shock” ในชุมชนอื่น ๆ หรือเกิดผลงานวิชาการที่สามารถขอตำแหน่งทางวิชาการจากงานที่ทำร่วมกับหุ้นส่วน หรือนักศึกษาได้รับการพัฒนาในด้านทักษะ ความคิด มุมมอง ฯลฯ)

3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ตลอดจนเกิดผลงานวิชาการ (scholarship)

หมายถึง การใช้ความรู้ ทักษะ ข้อมูลหรือความชำนาญของหุ้นส่วน เพื่อร่วมกันเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในปัญหาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ ควรบรรยายถึงตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในอดีตและที่คาดว่าจะดำเนินงานให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยต้องบรรยายให้พอมองเห็นระดับคุณภาพหรือความเข้มข้นของการเรียนรู้ร่วมกัน

4) ผลงานที่เกิดในข้อ 3 มีผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (social impact)

หมายถึง ผลงานที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่วัดได้อย่างชัดเจนในด้านเศรษฐกิจ สังคม นโยบาย คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ หรืออื่น ๆ ทั้งนี้ ควรบรรยายถึงตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในอดีตและที่คาดว่าจะดำเนินงานให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยต้องบรรยายให้พอมองเห็นระดับคุณภาพหรือความเข้มข้นของการเรียนรู้ร่วมกัน

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้ในหลายรูปแบบ รวมทั้งอาจใช้วิธีการที่เป็นนวัตกรรม เช่น การเรียนแบบโมดูล การเรียนในสถานประกอบการ การเรียนนอกห้องเรียน การเรียนทางไกล e-learning เป็นต้น
ทั้งนี้ในตัวเลขหลักสูตรต้องจัดรายวิชาเป็นกลุ่มเรียกว่า โมดูล (module) ให้ปรากฏในเล่มหลักสูตรอย่างน้อย 1 โมดูลอย่างชัดเจน พร้อมรายละเอียดตามที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ: อาจารย์อยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) หมวดที่ 3 ข้อ 3.1.4 โมดูลในหลักสูตร

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงเลขหน้าของหลักสูตรที่แสดงการจัดกลุ่มรายวิชาเป็นโมดูล ทั้งนี้หลักสูตรที่ยื่นขอปรับปรุงต้องจัดรายวิชาเป็นกลุ่มเรียกว่า โมดูล (module) ให้ปรากฏในเล่มหลักสูตรอย่างน้อย 1 โมดูลอย่างชัดเจน พร้อมกับมีรายละเอียดตามที่กำหนด (ซึ่งจะกำหนดต่อไป เช่น คุณสมบัติของผู้เรียน, กลุ่มเป้าหมาย, learning outcomes ฯลฯ)

โมดูล คือ กลุ่มรายวิชาที่ประกอบด้วยอย่างน้อย 2 รายวิชาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กันและมีความสมบูรณ์ของเนื้อหาในตัวเอง คือ ทำให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ในมิติของโมดูลนั้น โดยไม่จำเป็นต้องผ่านการเรียนในโมดูลอื่น (แต่อาจต้องผ่านรายวิชาบังคับก่อนที่เป็นพื้นฐานของโมดูล) รายวิชาโมดูลต้องสามารถเปิดสอนให้กับนักศึกษาในระบบและผู้เรียนที่ไม่ใช่บัณฑิต การเปิดสอนสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่บัณฑิตควรเป็นการเรียนแบบ short courses ในช่วงเวลาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น วันเสาร์-อาทิตย์

ตัวอย่างเช่น หลักสูตรของสาขา Data Science and Innovation จำนวน 18((9)-27-18) หน่วยกิต อาจประกอบด้วยโมดูลต่อไปนี้

module 1 computing	module 2 statistics module	3 business and innovation
module 4 business analytics	module 5 data governance	module 6 actuarial analytics
module 7 artificial intelligence เป็นต้น		

1) ชื่อโมดูลและจำนวนหน่วยกิตรวม : Module 6 xxx-xxx Actuarial Analytics (การวิเคราะห์เชิงลึกด้านประกันภัย) จำนวน 3(3-0-6) หน่วยกิต

2) รายละเอียดอย่างย่อเกี่ยวกับโมดูล : Moule 6 ประกอบด้วยวิชา

587-430 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงลึกด้านประกันภัย

587-431 ข้อมูลและการวิเคราะห์ทางด้านประกันภัย

587-432 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการจัดการความเสี่ยง

587-433 ตัวแบบเชิงประยุกต์ด้านประกันภัย

587-434 โครงการด้านเทคโนโลยีการประกันภัย

ดังนั้น จะต้องเขียนคำอธิบายรายวิชาแบบบูรณาการทั้ง 5 รายวิชาให้เป็นรายละเอียดอย่างย่อของโมดูลนี้

3) จำนวนรายวิชาในโมดูล : จำนวน 5 รายวิชา

4) คุณสมบัติผู้เรียน : เช่น การศึกษาระดับใด ต้องมีความรู้เบื้องต้นอย่างไร เป็นต้น

เหตุผล:

1. การสอนรายวิชาตามโมดูลเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ใช่ นักศึกษาในทุกช่วงวัยเข้ามาเรียนได้ (เช่น วัยทำงาน เป็นต้น) เพื่อสนองนโยบายการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งผู้ประกอบการอาจส่งบุคคลากรมาเรียนในรายวิชาโมดูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานได้

2. เป็นการเพิ่มจำนวนนักศึกษาแบบ non-degree

3. ในอนาคตอาจเพิ่มจำนวนนักศึกษาแบบ degree ตามปกติผ่าน personalized program เพราะผู้เรียนในระบบโมดูลสามารถสะสมหน่วยกิตได้ และในอนาคตอาจมีการสร้างปริญญารองรับตามส่วนผสมของโมดูลที่เรียนและวิทยานิพนธ์ที่ทำ เช่น หากเรียนโมดูลทางการดูแลผู้สูงอายุ โมดูลทางวิจัยธุรกิจบริการ โมดูลทางกฎหมายบริการและผลิตภัณฑ์สุขภาพ และทำวิทยานิพนธ์ จะได้ปริญญาโททางธุรกิจสุขภาพ

4. สนับสนุนให้เกิด PSU system ที่เข้มแข็งผ่านการจัดการเรียนการสอนร่วม-การใช้ทรัพยากรร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพราะนักศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ สามารถเรียน module พื้นฐานร่วมกัน

ตัวอย่างหลักสูตรภายใต้ร่ม data sciences ทั้ง 5 วิทยาเขตจะเรียนวิชาใน module เบื้องต้นร่วมกัน แต่เรียน module เฉพาะทางที่เป็นจุดเน้นในวิทยาเขตของตน เช่น หลักสูตร data sciences ของวิทยาเขตหาดใหญ่มี module เฉพาะทาง health informatics วิทยาเขตตรังมี module เฉพาะทาง business analytics วิทยาเขตภูเก็ตมี module เฉพาะทาง data analytics tourism เป็นต้น แต่ทุกวิทยาเขตใช้ทรัพยากรร่วมกันโดยเรียนวิชาพื้นฐานร่วมกัน

5. หลักสูตรต่าง ๆ ที่ยื่นขอปรับปรุงควรพิจารณาใช้ประโยชน์จาก module ของหลักสูตรอื่น ๆ (นำ module ของหลักสูตรอื่นมาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรตนเอง) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนการสอนร่วมและร่วมใช้ทรัพยากร (สอดคล้องกับเป้าประสงค์ที่ 1.4: พัฒนาหลักสูตรที่มีในปัจจุบัน/หลักสูตรใหม่ที่เป็นหลักสูตรบูรณาการที่สอนร่วมกันระหว่าง ศาสตร์/คณะ/วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรบุคคลและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน....)

8. หลักสูตรต้องจัดทำโดยใช้หลักการของ outcome-based education

ข้อเสนอแนะ: อาระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) หมวดที่ 1 ข้อ 12.1 การพัฒนาหลักสูตร 12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน และระบุในภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงเลขหน้าของหลักสูตรที่แสดงการจัดทำหลักสูตรตามแนวทาง outcome-based education

การแสดงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ในตัวเล่มหลักสูตรให้แสดงในรูปของผลการเรียนรู้แบบ 5 ด้านที่ สกอ. กำหนด (คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)

หลักสูตรต้องชี้แจงว่า การจัดทำหลักสูตรเป็นไปตามแนวทางของ OBE โดยจัดทำเป็นเอกสารที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิธีการได้มาซึ่ง PLO (หรือมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน)

ตัวอย่างการชี้แจงวิธีการได้มาซึ่ง PLO เช่น หลักสูตรได้กำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและวิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจนดังนี้ (ในตารางข้างล่างเป็นเพียงตัวอย่าง หลักสูตรควรปรับการเขียนตามบริบทของหลักสูตร)

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การวิเคราะห์กลุ่ม	วิธีการได้มาซึ่งสมรรถนะที่จำเป็น
อาจารย์ในภาควิชา	high power high impact	ประชุมและอภิปราย
ผู้ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตร (แต่ยังไม่สมัครเข้าเรียน)	high power high impact	สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ 8 ราย
ศิษย์ปัจจุบัน	high impact	สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ 17 ราย
ผู้ใช้บัณฑิต (ขอให้ระบุชื่อองค์กร/หน่วยงานด้วย)	high power	สำรวจผ่าน line application 25 ราย
คณะและมหาวิทยาลัยฯ	high power high impact	การนำวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยมาพิจารณาในการกำหนดสมรรถนะที่จำเป็น
สกอ.	high power	การกำหนดสมรรถนะที่จำเป็นให้มี 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

หมายเหตุ

- high power หมายถึง องค์กร/กลุ่มบุคคลซึ่งความเห็น/ความต้องการมีอิทธิพลสูงต่อหลักสูตรในการกำหนด PLO หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ เช่น มหาวิทยาลัย สกอ.

- high impact หมายถึง องค์กร/กลุ่มบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบที่สูงจากหลักสูตรที่จัดทำขึ้น เช่น กลุ่มนักศึกษาผู้เข้าเรียน กลุ่มอาจารย์ผู้สอน (กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลักสูตรควรให้ความสำคัญในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะที่ต้องการนั้น ต้องเป็นกลุ่ม high power และ/หรือ high impact แต่อาจเก็บข้อมูลจากกลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือจากกลุ่มดังกล่าวได้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ)

ในตารางยกตัวอย่างที่อาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกลุ่ม high impact หรือ high power ในแต่ละหลักสูตรจะแตกต่างกันได้ เนื่องจากบริบทที่แตกต่าง ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาในบางหลักสูตรเป็นกลุ่มที่มี high power แต่นักศึกษาของอีกหลักสูตรอาจเป็นกลุ่ม low power ได้

2. ควรชี้แจงอย่างชัดเจนว่า PLO (หรือมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน) สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันอย่างไร

ตัวอย่างวิธีการชี้แจงแบบหนึ่ง คือ การแสดงตารางแสดงความสอดคล้องระหว่าง PLO และวิสัยทัศน์-พันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรนี้ได้ตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัย เช่น

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
วิสัยทัศน์						
เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อนวัตกรรมและสังคม						
ที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ						
เป็นกลไกหลักในการพัฒนาภาคใต้และประเทศ						
มุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ 1 ใน 5 ของอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2570						

	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4
พันธกิจ พันธกิจ 1 สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและนวัตกรรม โดยมี การวิจัยเป็นฐานเพื่อการพัฒนาภาคใต้และประเทศ เชื่อมโยงสู่ สังคมและเครือข่ายสากล						
พันธกิจ 2 สร้างบัณฑิตที่มีสมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่ปัญญา จิตสาธารณะและทักษะในศตวรรษที่ 21 สามารถประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์จากการปฏิบัติ						
พันธกิจ 3 พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้บนพื้นฐาน พหุวัฒนธรรม และหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ผู้ใฝ่ รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ได้อย่างหลากหลายรูปแบบ						

**3. ควรชี้แจงว่า PLO (หรือมาตรฐานการเรียนรู้ 5 ด้าน) ในหลักสูตรสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
บัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อย่างไร**

(ขณะนี้มีมหาวิทยาลัยกำลังจัดทำ PSU identity หรืออัตลักษณ์ของบัณฑิตสงขลานครินทร์ทั้งในระดับปริญญาตรี
โท และเอก หากจัดทำเสร็จแล้ว จะใช้แทนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตฉบับปัจจุบัน)

ตัวอย่างวิธีการชี้แจงแบบหนึ่ง คือ การแสดงตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องของ PLO ในหลักสูตรกับ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

	คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษา								
	คุณลักษณะพื้นฐาน				คุณลักษณะ ทางสังคม		คุณลักษณะทาง วิชาการ/วิชาชีพ		
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	3.1	3.2	3.3
PLO1		✓							
PLO2									
.....					✓				✓

หมายเหตุ: คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีดังนี้

1. คุณลักษณะพื้นฐาน

- 1.1 มีความสนใจใฝ่รู้ ความเป็นสากล มีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้
- 1.2 มีความคิดวิจารณ์อยู่บนพื้นฐานทางวิชาการและเหตุผลที่เหมาะสม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านวิชาการ
- 1.3 มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเน้นศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้า
- 1.4 มีความสามารถในการบริหารจัดการ

2. คุณลักษณะทางสังคม

- 2.1 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีวินัยในตนเอง ถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นกิจที่หนึ่งตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระบรมราชชนก สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 2.2 มีภาวะผู้นำ มีบุคลิกภาพและบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ

3. คุณลักษณะทางวิชาการ/วิชาชีพ

- 3.1 มีความรู้ลึกในศาสตร์เฉพาะและรู้รอบในศาสตร์อื่น ๆ
- 3.2 มีศักยภาพในการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ สามารถบูรณาการความรู้ที่ได้จากการศึกษาด้วยตนเองหรือจากการค้นคว้าวิจัย และนำไปประยุกต์ในการพัฒนางานอาชีพของตนได้
- 3.3 มีคุณธรรมและจริยธรรม

4. ควรชี้แจงว่า PLO ของหลักสูตรมีทั้งที่เป็นชนิดทั่วไปหรือชนิดเฉพาะสาขา

ตัวอย่างวิธีการชี้แจงแบบหนึ่ง คือ การแสดงตารางที่แสดงว่า PLO มีทั้งที่เป็นชนิดทั่วไปหรือชนิดเฉพาะสาขา เช่น

ELO	ชนิด	
	ทั่วไป	เฉพาะสาขา
PLO1		✓
PLO2	✓	✓
.....	✓	

5. ควรชี้แจงว่า PLO แต่ละข้อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ (เป็นกลุ่มที่ high power และ/หรือ high impact)

ตัวอย่างวิธีการชี้แจงแบบหนึ่ง คือ การแสดงตารางที่แสดงให้เห็นว่า PLO แต่ละข้อสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ (เป็นกลุ่มที่ high power และ/หรือ high impact)

	SH1	SH2	SH3
PLO1		✓							
PLO2									
.....					✓				✓

SH1: ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มแรก (เช่น ผู้ใช้บัณฑิต)

6. ควรชี้แจงถึงกระบวนการสร้างรายวิชาจาก PLO เช่น การใช้ backward curriculum design หรือวิธีการอื่น ๆ

ตัวอย่างวิธีการชี้แจงแบบหนึ่ง คือ การแสดงตารางสรุปการวิเคราะห์ PLO แต่ละข้อว่าจะเกิดขึ้นในผู้เรียนได้หากมีความรู้ ทักษะ และ attitudes อะไรบ้าง

	ความรู้	ทักษะ	attitudes
PLO1	ความรู้1	ทักษะ1	attitudes 1
	ความรู้2	ทักษะ2	attitudes 2
PLO2	ความรู้3	ทักษะ3	attitudes 3
	ความรู้4	ทักษะ4	attitudes 4
.....	ความรู้1	ทักษะ2	attitudes 5
	ความรู้5	ทักษะ4	attitudes 6

ทั้งนี้ ต้องแสดงควบคู่กับตารางที่ระบุกระบวนการนำความรู้ ทักษะ และ attitudes ที่วิเคราะห์ได้มาประกอบเพื่อสร้างเป็นรายวิชา เช่น

รายวิชา	ความรู้ ทักษะ และ attitudes
595-426 XXXXX	ความรู้1 +ความรู้4 +ความรู้5 +ทักษะ2+ทักษะ4+ attitudes 1+ attitudes 2
578-568 XXXX	

9. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการร่างหรือปรับปรุงหลักสูตรต้องผ่านการอบรมเรื่อง outcome-based education หรือหัวข้ออื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการออกแบบหลักสูตรให้สามารถเสริมความเข้มแข็งแก่มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ตัวอย่างเช่น การเรียนระบบ module, AUN-QA เป็นต้น) ทั้งนี้อาจใช้การอบรมหรือการรับรองอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับ outcome based education หรือการจัดทำหลักสูตรอื่น ๆ สามารถทดแทนการอบรมที่กำหนดได้

ข้อเสนอแนะ: ไม่ต้องระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) แต่ให้ชี้แจงในแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ผู้ลงนามในแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการร่างหรือปรับปรุงหลักสูตร

10. หลักสูตรที่สนับสนุนให้ดำเนินการเป็นพิเศษ คือ

-หลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรร่วมกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ-ในประเทศ ผู้ประกอบการ องค์กรภาครัฐ ฯลฯ โดยอาจเป็นการพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตรไทยให้เป็นหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรแบบ joint degree หรือ double degree

-หลักสูตรบูรณาการระหว่างส่วนงานหรือระหว่างหลักสูตรในมหาวิทยาลัย ซึ่งคู่ความร่วมมือรับผิดชอบร่วมกันในการบริหารหลักสูตรและการประกันคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นหลักสูตรที่กำกับดูแลโดยส่วนงานหรือโดยบัณฑิตวิทยาลัยในลักษณะของ inter-disciplinary graduate program

ข้อเสนอแนะ: ไม่ต้องระบุอยู่ใน มคอ. 2 (เล่มหลักสูตร) แต่ให้ชี้แจงในแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา”

วิธีการพิจารณา: พิจารณาจากแบบฟอร์ม “แนวทางการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” ที่หลักสูตรต้องระบุถึงรายละเอียดข้างต้น